

Brüsszel, 2013.6.13.
COM(2013) 315 final

2013/0166 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-szegélyhívó szolgáltatás kiépítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

E javaslat tárgya az e-segélyhívóval kapcsolatos bizottsági stratégiának a közbiztonsági válaszpontok (KBVP) infrastruktúrájára vonatkozó része. A stratégia alapját képező szabályozási megközelítés három elemre irányul: ezek a fedélzeti rendszerek, a távközlési hálózatok és a már említett KBVP-k.

1.1. Háttér-információk

A közúti közlekedés biztonsága az Európai Unió közlekedési politikájának egyik fő eleme. Az EU-ban 2011-ben mintegy 1,1 millió közlekedési baleset történt, amelyek során közel 30 ezren veszítették életüket, és több mint 1,5 millióan sérültek meg. A halálozások és sérülések már önmagukban is tragikus veszteséget jelentenek, de emellett évente mintegy 130 milliárd EUR-ra tehető gazdasági terhet rónak a társadalomra. Az EU teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy csökkentse a közúti balesetek számát (a baleset-megelőzés és az aktív biztonság révén), ha pedig mégis megtörténnének, enyhítse következményeiket (a passzív biztonság révén), valamint javítsa a sürgősségi segélyszolgálatok hatékonyságát és a balesetet követő orvosi ellátás eredményességét (harmadlagos biztonság). Az e-segélyhívó rendszer nagyban hozzá tudna járulni ahhoz, hogy csökkenjen a halálos közúti balesetek száma, illetve ahhoz, hogy a balesetek enyhébb kimenetelűek legyenek.

Amikor a sürgősségi segélyszolgálatokat közúti balesethez riasztják, minden perc számít, hiszen életkről és súlyos sérülésekről van szó. Ha a vezető vagy az utas eszméletlen, vagy más okból képtelen maga telefonálni, az e-segélyhívó berendezések akkor is rögtön értesítik a sürgősségi segélyszolgálatokat, amelyek kiszállási ideje így a becslések szerint városi területeken 40 %-kal, vidéki területeken akár 50 %-kal is csökkenhet. Az e-segélyhívó rendszer a közlekedési balesetek nyomán kialakuló torlódásokat is nagyban enyhítené, hozzájárulva ezáltal az európai utak általános tehermentesítéséhez.

A Bizottság napirendjén ezért már 2005 óta szerepel az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás összehangolt megvalósítása, melyet most a Bizottság kiemelt intézkedéssé minősített az európai közúti biztonság javítása, valamint az intelligens közlekedési rendszerek európai bevezetése érdekében.

Az önkéntes alapon való bevezetést ösztönző stratégia részeként a Bizottság „Az eSegélyhívó megismertetése a polgárokkal” című, 2005-ben közzétett közleményében¹ határozottan arra buzdította a nemzeti kormányokat és regionális közigazgatási szerveket, hogy tegyenek lépéseket és ruházzanak be az e-segélyhívóhoz szükséges infrastruktúrába annak érdekében, hogy a teljes páneurópai e-segélyhívó szolgáltatás 2009-ben működésbe léphessen. Emellett felkérte az európai szabványügyi szervezeteket (ETSI és CEN) a szükséges közös európai szabványok kidolgozására, és ehhez támogatást is nyújtott.

A Bizottság 2009. augusztus 21-i, „e-segélyhívó: nem várhat tovább a rendszer kiépítése” című közleményében² felmérte az e-segélyhívó bevezetése terén elért haladást, és arra a megállapításra jutott, hogy az önkéntes bevezetés nem járt elég sikerrel. Arra az esetre, ha 2009 végéig nem sikerül jelentős haladást elérni, a Bizottság szabályozási intézkedések bevezetését helyezte kilátásba annak érdekében, hogy az e-segélyhívó Európában minden új járműben – elsőként bizonyos jármű-kategóriákban (személygépjárművek és könnyű haszongépjárművek) – az alapfelszerelés részévé váljon.

¹ COM(2005) 431 végleges.

² COM(2009) 434.

2010 augusztusában hatályba lépett az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló, 2010. július 7-i 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³, amely az előírások elfogadása tekintetében kiemeltnek minősített hat intézkedés egyikeként „az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatást” határozza meg.

Az Európai Parlament a 2012. július 3-án elfogadott „e-segélyhívás: új 112-es szolgáltatás a polgárok számára” című nem jogalkotási állásfoglalásában⁴ kijelentette, hogy:

- „úgy véli, hogy az e-segélyhívó szolgáltatásnak a járműbe beépített és a 112-es segélyhívószámon és a közös páneurópai szabványokon alapuló, közszolgáltatású, egységes európai segélyhívó rendszernek kell lennie”,
- „emlékeztet arra, hogy a Bizottság hatásvizsgálata szerint jelenleg kizárólag az e-segélyhívó kötelező bevezetésére irányuló szabályozási intézkedések elfogadásával lehet minden tekintetben kedvező hatást elérni”,
- „sürgeti a Bizottságot, hogy a 2007/46/EK irányelv keretében terjesszen elő javaslatot annak biztosítása érdekében, hogy 2015-ig valamennyi újonnan típusjóváhagyással ellátott autóban és valamennyi tagállamban kötelezően bevezessék a közszolgáltatásként működő, a 112-n alapuló e-segélyhívó rendszert”,
- „üdvözli a Bizottság 2011. szeptember 8-i ajánlását, és arra ösztönzi a tagállamokat és a mobilhálózat-üzemeltetőket, hogy legkésőbb 2014 végéig hajtsák végre az abban előírt intézkedéseket és fejlesztéseket; sajnálja ugyanakkor, hogy csupán 18 tagállam adott idejében választ; felhívja a többi tagállamot a mielőbbi válaszadásra”,
- sürgeti a Bizottságot, hogy az intelligens közlekedési rendszerekről szóló irányelv (az ITS-irányelv) keretében 2012 végéig fogadja el a KBVP-kre vonatkozó egységes előírásokat, és tegyen javaslatot egy, az e-segélyhívó szolgáltatás megvalósításáról szóló irányelvre”.

Az e-segélyhívó szolgáltatások kiépítése egyben a CARS 2020 cselekvési terv keretében megvalósítandó célok között is szerepel, lásd a 2012. november 8-i „CARS 2020: Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai gépjárműiparért” című bizottsági közleményt⁵.

2012. november 26-án a Bizottság elfogadta a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások tekintetében való kiegészítéséről szóló 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletet⁶, amely előírásokat határoz meg a közbiztonsági válaszpontok (KBVP-k) infrastruktúráját érintő, az e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges fejlesztések tekintetében, biztosítva ezzel az EU egészére kiterjedő harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások kompatibilitását, kölcsönös átjárhatóságát és folyamatosságát.

1.2. A javaslat okai

Mivel 2009 végéig nem történt jelentős előrehaladás az e-segélyhívó szolgáltatás önkéntes bevezetése terén, a Bizottság úgy határozott, hogy hatásvizsgálatot végez annak érdekében, hogy felmérje, melyik a legmegfelelőbb szakpolitikai lehetőség az EU egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatások megvalósítására.

³ HL L 207., 2010.8.6., 1. o.

⁴ P7_TA(2012)0274.

⁵ COM(2012) 636 végleges.

⁶ HL L 91., 2013.4.3., 1. o.

Amint a hatásvizsgálatból⁷ kitűnt, az e-segélyhívó bevezetéséhez háromfajta intézkedésre van szükség, melyek a következők: egy speciális rendszer beépítése a járművekbe, a mobilhálózat-üzemeltetők azon képessége, hogy az üzeneteket egy bizonyos formátumban továbbítani tudják, valamint az, hogy a segélyhívási központok (avagy közbiztonsági válaszponatok, KBVP-k) képesek legyen kezelni ezeket az üzeneteket. A rendszer csak akkor üzemképes, ha e három feltétel egyszerre adott.

A hatásvizsgálatban levont következtetés szerint az e-segélyhívó bevezetésére a „szabályozási” megközelítés a legmegfelelőbb megoldás. E szerint a megközelítés szerint az e-segélyhívó szolgáltatás alapját egyrészt az fogja képezni, hogy – bizonyos jármű-kategóriákkal kezdve – minden járműbe beépítenek egy olyan berendezést, amelyet a 112-es egységes európai segélyhívószám tekintetében már típusjövahagyásban részesítettek, másrészt pedig egy olyan keretrendszer, amelyben a távközlési hálózatok és a KBVP-k az e-segélyhívásokat kezelik. E megközelítés mindenki számára elérhetővé tenné Európában az EU egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatásokat, meggyorsítaná a bevezetést, és teljes körűen kihasználná az e-segélyhívó rendszerben rejlő azon lehetőségeket, hogy minél több életet megmentsen, és enyhítse a sérülések súlyosságát. A 112-es hívószámhoz szükséges gyári alapfelszerelés felhasználásával, illetve annak kiegészítéseként egyéb fedélzeti segélyhívó és/vagy hozzáadott értéket képviselő szolgáltatásokat is lehet biztosítani a végfelhasználónak a nagyobb biztonság és gazdasági haszon érdekében.

A fentieknek megfelelően a Bizottság 2011. szeptember 8-án bemutatta az e-segélyhívóval kapcsolatos szabályozási intézkedésekre vonatkozó stratégiáját, és egyúttal el is fogadta annak első részét egy bizottsági ajánlás⁸ formájában, melynek témája a 112-es egységes európai segélyhívószámon alapuló, a járműből érkező segélyhívások továbbítására szolgáló elektronikus hírközlő hálózatokon keresztül megvalósuló uniós szintű e-segélyhívó szolgáltatás (e-segélyhívó) támogatása volt.

A Bizottság annak érdekében, hogy az e-segélyhívóval kapcsolatos stratégiáját teljes mértékben végrehajtsa, és az érintett szereplők három csoportja (a mobilhálózat-üzemeltetők, az állami sürgősségi segélyszolgálatok és a gépjárműipar) a 112-es egységes európai segélyhívószámon alapuló e-segélyhívó szolgáltatást 2015-ig késedelem nélkül és összehangoltan megvalósítsa, a következőket javasolja:

- fedélzeti rendszer: javaslat előterjesztése a 2007/46/EK irányelv keretében az e-segélyhívó kötelezővé tételére az M₁ és az N₁ típusú új járművek (személygépjárművek és könnyű haszongépjárművek) esetében,
- mobil távközlési hálózatok: az e-segélyhívóra vonatkozó, fent említett bizottsági ajánlás,
- közbiztonsági válaszponatok: a fent említett, felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása (a 2010/40/EU irányelv szerinti felhatalmazáson alapuló aktusként) a KBVP-kkel kapcsolatos előírások meghatározására.

A 2010/40/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a Bizottság legkésőbb 12 hónappal a kiemelt intézkedésre vonatkozó szükséges előírások elfogadását követően az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 294. cikkével összhangban – és adott esetben költség-haszon elemzést is magában foglaló hatásvizsgálat elvégzését követően – javaslatot nyújtson be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az adott kiemelt intézkedés megvalósítására vonatkozóan.

⁷ SEC(2011) 1019 végleges.

⁸ 2011/750/EU.

E javaslatnak, amely az e-segélyhívóval kapcsolatos bizottsági stratégia közbiztonsági válaszpontokkal összefüggő részének kiegészítése, ez a konkrét célja.

Ezek az egymás kiegészítéseként értendő szövegek együttesen lehetővé teszik, hogy a 112-es hívószámon alapuló e-segélyhívó rendszer 2015. október 1-jéig teljes mértékben üzemképessé váljon.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Konzultáció az érdekelt felekkel

Ez a javaslat a főbb érdekelttel folytatott széles körű egyeztetések eredménye:

Az e-segélyhívó rendszerrel kapcsolatban végzett hatásvizsgálat során folytatott valamennyi konzultáció eredményét figyelembe veszi, nevezetesen a különböző fórumokon, például az e-segélyhívó európai megvalósítási platformjában, a e-segélyhívási KBVP-k szakértői csoportjában és az eSafety/i-Mobility fórum keretében működő e-segélyhívó vezetőségben részt vevő érdekelt hozzászólásait, valamint az e-segélyhívó megvalósításáról 2010. július 19. és szeptember 19. között tartott nyilvános konzultáció során elhangzott véleményeket.

A javaslat tekintettel van az azokon a találkozók elhangzottakra is, amelyekre a tagállamok, az EGT-államok, illetve Svájc szakértőinek részvételével került sor 2011. október 13-án, valamint 2012. május 29-én, június 19-én és július 3-án a közbiztonsági válaszpontokra vonatkozó előírások előkészítése céljából. Ezeken a találkozók az Európai Parlament és az európai adatvédelmi biztos is képviseltette magát⁹.

Végül a javaslat figyelembe veszi az európai ITS-tanácsadó csoport véleményét is; a csoport 25 tagból áll, akik az ITS-szolgáltatók, az ITS-felhasználók szövetségei, a fuvarozók és a létesítményüzemeltetők, a gyártóipar, a szociális partnerek, a szakmai szövetségek, a helyi hatóságok és az egyéb releváns fórumok magas szintű képviselői¹⁰.

2.2. Hatásvizsgálat és költség-haszon elemzés

Az e-segélyhívóval kapcsolatos hatásvizsgálat részeként mindhárom javasolt lehetőség széles körű költség-haszon elemzésére sor került, köztük a javasolt megoldás, azaz a szabályozási intézkedések elemzésére is.

Ami a választott megoldás (3. lehetőség) költség-haszon elemzését illeti, az e-segélyhívóra vonatkozó három tervezett szabályozási intézkedés (fedélzeti eszközök, távközlési hálózatok, KBVP-k) elválaszthatatlan egymástól. A KBVP-k költségeit ugyan a fedélzeti eszközökre és a távközlésre vonatkozó résztől függetlenül is meg lehet becsülni, a haszon azonban csak az e-segélyhívóval kapcsolatos kezdeményezés egészére nézve kalkulálható.

2.2.1. A KBVP-kkel járó főbb költségek

A 112-es hívószámra érkező, helymeghatározással kibővített segélyhívások, azaz az E112 hívások kezelésére (ami az egyetemes szolgáltatási irányelv¹¹ szerinti kötelezettség) megfelelően felszerelt KBVP-k által fogadott 112-es e-segélyhívások kezelésének határköltségei a következőket foglalják magukban:

⁹ Napirend és összefoglaló jegyzőkönyv:

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=1941&Lang=HU>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2736>

¹¹ A 2002/22/EK irányelv 26. cikke.

- sávon belüli modemkiszolgáló (3000 és 20 000 EUR között, az e-segélyhívások számától függően),
- a minimálisan előírt adatokat (MSD) dekódoló szoftver és annak integrációja a KBVP szoftverébe,
- képzés.

Ezekhez a költségekhez az éves működési költségek is hozzáadódnak. Abban az esetben, ha az e-segélyhívásokat olyan KBVP fogadja, amelyhez egyéb segélyhívások is érkeznek, a költségek nagy része a szokásos működési költségek alá sorolható; ellenkező esetben a költségek nagysága a becsült számú e-segélyhívások kezeléséhez szükséges diszpécserok számától függ¹².

A már létező KBVP-k továbbfejlesztésének tagállamonkénti átlagos becsült költsége mintegy 1,1 millió EUR-ra tehető¹³. E becslés olyan klaszterelemzésen alapul, melyben figyelembe vették az ország népsűrűségét, a baleseti tipológiákat, a közúti és készenléti infrastruktúrát, valamint egyéb általános statisztikákat. Az egyes országokra kapott költségek a KBVP-k számától, valamint a KBVP-k felszereléséhez választott technikai megoldásoktól függően nagyban eltérnek egymástól.

A költségekkel kapcsolatos további információk a bevezetést megelőző (2011 januárjától 2013 januárjáig tartó) HeERO kísérleti projektből¹⁴ származnak, amelyben kilenc tagállam és társult állam hatóságai, továbbá negyven partner vettek részt. A projekt a szükséges infrastruktúra kialakítását volt hivatott előkészíteni, amihez a 112-es hívószámon alapuló, kölcsönösen átjárható, harmonizált fedélzeti e-segélyhívó rendszer elindítása is hozzátartozik. A projektet a 2013 elején indított, 24 hónapig tartó HeERO2 kísérleti projekt fogja követni, kilenc további tagállam és társult állam részvételével.

A HeERO kísérleti projekt jól mutatja, hogy az innovatív megoldások – az e-segélyhívóval kapcsolatos hatásvizsgálatban követett konzervatívabb megközelítéssel szemben – költséghatékonyabbak. Ez különösen azokra a tagállamokra igaz, amelyekben sok KBVP működik. A projekt igazolta azt is, hogy a valódi költségek és a becsült költségek a várt tartományba esnek.

2.2.2. A fő hasznok elemzése

A hatásvizsgálatban és több, többek között országos tanulmányban beazonosított hasznok a következők:

- a halálos balesetek számának csökkenése (1–10%-kal, ha minden jármű fel van szerelve e-segélyhívóval, illetve a népsűrűségtől, valamint a közúti és készenléti infrastruktúrától függően)¹⁵,
- a balesetek súlyosságának mérséklődése (2–15%)¹⁶,
- a baleseteket követő forgalmi torlódások által okozott költségek csökkenése a javuló balesetkezelésnek köszönhetően: a KBVP-k azonnal értesülnek a balesetről, továbbíthatják az információt a forgalomirányításért felelős szervnek, amely

¹² SEC(2011) 1019 végleges, III. melléklet.

¹³ SEC(2011) 1019 végleges, XIV. melléklet.

¹⁴ http://ec.europa.eu/information_society/apps/projects/factsheet/index.cfm?project_ref=270906

¹⁵ SEiSS, E-MERGE, eIMPACT, AINO tanulmányok. A számítások részletesebb elemzéséhez lásd az e-segélyhívással kapcsolatos hatásvizsgálat IV. mellékletét.

¹⁶ SEiSS, E-MERGE, eIMPACT, AINO tanulmányok. A számítások részletesebb elemzéséhez lásd az e-segélyhívással kapcsolatos hatásvizsgálat IV. mellékletét.

haladéktalanul tájékoztathatja a közúti forgalom egyéb résztvevőit, hozzájárulva ezzel a másodlagos balesetek számának csökkentéséhez,

- könnyebb lesz a mentőszolgálatok munkája, és a mentőcsapat (pl. tűzoltók) maga is nagyobb biztonságot élvez a járműbe szorult utasok kiszabadításakor, mivel a minimálisan előírt adatok tájékoztatást nyújtanak többek között a jármű által használt tüzelőanyag típusáról is,
- mivel a forgalomban részt vevők saját járművükből indíthatnak segélyhívást, kevesebb út menti segélykérési infrastruktúrára lesz szükség.

2.2.3. *Költség-haszon arány*

A haszon pénzben is kifejezésre került¹⁷, a költség-haszon elemzést pedig valamennyi lehetőség és érintett kategória tekintetében elvégezték. A becsléshez szükséges számítások 2033-ig készültek el, mivel a javasolt megoldás esetében addigra várható, hogy az e-segélyhívó szolgáltatás teljes körűen elterjed.

	1. szakpolitikai lehetőség Nincs uniós fellépés	2. szakpolitikai lehetőség Önkéntes megközelítés	2. szakpolitikai lehetőség Szabályozási intézkedések
Költség-haszon arány	0,29	0,68	1,74

3. A JAVASLAT JOGIELEMEI

3.1. Jogalap

A 2010/40/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a Bizottság legkésőbb 12 hónappal a kiemelt intézkedésre vonatkozó szükséges előírások elfogadását követően az EUMSZ 294. cikkével összhangban – és adott esetben költség-haszon elemzést is magában foglaló hatásvizsgálat elvégzését követően – javaslatot nyújtson be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az említett előírások bevezetésére vonatkozóan.

3.2. Szubszidiaritás és arányosság

A szubszidiaritás elve szerint (az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (3) bekezdése) uniós szintű intézkedésre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kitűzött célokat a tagállamok önállóan nem képesek kielégítően megvalósítani, tehát a tervezett intézkedések nagyságrendje vagy hatásai miatt azok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

A közúti közlekedés biztonsága nagy horderejű kérdés, mely az egész Európai Uniót és annak minden lakosát érinti: a 27 tagállam összesen 500 millió polgára több mint 230 millió járművet használ több mint 5 millió km hosszúságú úthálózaton. Az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás célja végeredményben az, hogy Európában minden járműben rendelkezésre álljanak bizonyos minimális funkciók, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a készenléti szolgálatok képesek legyenek a segélyhívások megfelelő kezelésére. Jelenleg a tagállamokban évente megtett közúti utazások száma meghaladja a 100 milliót, és ez a szám csak emelkedni fog az Európai Unió további megerősödésével (az áruk, személyek és szolgáltatások szabad mozgása révén). Mivel az egyes tagállamok képtelenek kielégítő módon biztosítani a szolgáltatás kölcsönös átjárhatóságát és

¹⁷ SEC(2011) 1019 végleges, IV és XIV. melléklet.

folyamatosságát Európa-szerte, uniós szintű fellépésre van szükség. Az európai szabványügyi szervezetek (CEN és ETSI) által jóváhagyott közös európai e-segélyhívási szabványokat alkalmazó uniós fellépés emellett egész Európában biztosítani fogja a készenléti szolgálatok hatékonyságát, például a külföldön közlekedő járművek esetében, és segít megakadályozni a piac felaprózódását (amely az eltérő módon bevezetett nemzeti és/vagy magánvállalkozói megoldások elterjedésével könnyen bekövetkezhetne).

A 112 és E112 egységes európai segélyhívószámok rendszerével összhangban az EU egészére kiterjedő e-segélyhívó úgy lett kialakítva, hogy az értéklánc különböző szintjein lévő érdekeltre (gépjárműipar, mobilhálózat-üzemeltetők, tagállamok és KBVP-k) gyakorolt hatása a lehető legkisebb legyen, illetve ez a hatás arányosan oszoljon el.

Ez a javaslat felszólítja a tagállamokat, hogy az EU egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás kompatibilitása, kölcsönös átjárhatósága és folyamatossága érdekében építsék ki területükön a közbiztonsági válaszponatok infrastruktúráját, amely nélkülözhetetlen az e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez, azoknak az előírásoknak megfelelően, amelyeket a 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások tekintetében való kiegészítéséről szóló, 2012. november 26-i 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet meghatároz. A tervek szerint a nemzeti/regionális hatóságok pénzügyi és adminisztratív terhei a lehető legalacsonyabbak és az elérendő célokkal arányosak lesznek. A végrehajtás egy jelentős része (a KBVP-k megszervezése) a nemzeti döntéshozó testületekre hárul. A KBVP-infrastruktúra fejlesztését a tagállamok azon a módon fogják elvégezni, amely nemzeti/helyi architektúrájukhoz a leginkább illeszkedik, figyelembe véve az egyes tagállamokra jellemző sajátos problémákat és körülményeket. A tagállamok sürgősségi segélyszolgálatukat a legköltséghatékonyabb és a saját igényeiknek a leginkább megfelelő módon szervezik meg, ideértve azt a lehetőséget is, hogy – különösen a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások esetében – kiszűrjék azokat a nem vészhelyzeti hívásokat, amelyeket az e-segélyhívási közbiztonsági válaszponatok nem tudnak kezelni.

3.3. A javaslat részletes magyarázata

Az 1. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy 2015. október 1-jéig építsék ki területükön az e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges közbiztonsági válaszponatok infrastruktúráját.

A 2. cikk arra kötelezi a tagállamokat, hogy e határozat végrehajtásának állásáról – legkésőbb 18 hónappal a hatálybalépését követően – jelentést tegyenek a Bizottságnak.

A 3. cikk szerint a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

5. OPCIONÁLIS ELEMELK

- Európai Gazdasági Térség

A javasolt aktus érinti az Európai Gazdasági Térséget, ezért arra is ki kell terjeszteni.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA**az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás kiépítéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 91. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁸,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁹,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az intelligens közlekedési rendszereknek a közúti közlekedés területén történő kiépítésére, valamint a más közlekedési módokhoz való kapcsolódására vonatkozó keretről szóló, 2010. július 7-i 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ 3. cikkének d) pontja az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatások összehangolt bevezetését kiemelt intézkedésnek minősíti az előírások és a szabványok kidolgozása és alkalmazása tekintetében.
- (2) A 2010/40/EU irányelv 6. cikke arra kötelezi a Bizottságot, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon előírások vonatkozásában, amelyekre a kiemelt intézkedések terén az intelligens közlekedési rendszerek (ITS-ek) kiépítése és gyakorlati használata tekintetében érvényesülő kompatibilitás, kölcsönös átjárhatóság és folyamatosság biztosítása érdekében szükség van.
- (3) A 2010/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható, harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások tekintetében való kiegészítéséről szóló, 2012. november 26-i 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²¹ előírásokat határoz meg a közbiztonsági válaszpontok (KBVP-k) infrastruktúráját érintő, az e-segélyhívások megfelelő fogadásához és kezeléséhez szükséges fejlesztések tekintetében, biztosítva ezzel az EU egészére kiterjedő harmonizált e-segélyhívó szolgáltatások kompatibilitását, kölcsönös átjárhatóságát és folyamatosságát.
- (4) A 2010/40/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése arra kötelezi a Bizottságot, hogy legkésőbb 12 hónappal a fent említett felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását

---

¹⁸ HL C [...], [...], [...]. o.

¹⁹ HL C [...], [...], [...]. o.

²⁰ HL L 207., 2010.8.6., 1. o.

²¹ HL L 91., 2013.4.3., 1. o.

követően az EUMSZ 294. cikkével összhangban – és adott esetben költség-haszon elemzést is magában foglaló hatásvizsgálat elvégzését követően – javaslatot nyújtson be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az adott kiemelt intézkedés megvalósítására vonatkozóan.

- (5) Annak köszönhetően, hogy az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás lerövidíti a sürgősségi segélyszolgálatok válaszadási idejét, előreláthatólag csökkeni fog az Unióban a közúti halálesetek száma, illetve kevesebb súlyos sérültje lesz a közúti baleseteknek. Emellett várhatóan megtakarítást is jelent majd a társadalom számára, hiszen jobb eseménykezelést tesz lehetővé, mérsékeli a forgalmi torlódásokat és csökkenti a másodlagos balesetek számát.
- (6) Annak érdekében, hogy a szolgáltatás kölcsönös átjárhatósága és folyamatossága EU-szerte biztosított legyen, és az egész EU-ban csökkenjenek a bevezetési költségek, valamennyi tagállamnak a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott közös előírásoknak megfelelően kell kiemelt intézkedésként kiépítenie az e-segélyhívó rendszert. Ettől függetlenül a tagállamoknak jogukban áll, hogy az egyéb segélyhívások kezelésére kiegészítő technikai megoldásokat alkalmazzanak.
- (7) Amint az már egyéb segélyhívó rendszerek kapcsán bebizonyosodott, a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások egy része műszaki jellegű segítségkérés is lehet. A tagállamok szükség esetén megfelelő technikai eszközökkel és egyéb intézkedésekkel kiszűrhetik az ilyen hívásokat annak érdekében, hogy az e-segélyhívási közbiztonsági válaszponatok csak igazi segélyhívásokat kezeljenek.
- (8) Mivel e határozat célkitűzéseit, nevezetesen az EU egészére kiterjedő, kölcsönösen átjárható e-segélyhívó szolgáltatás összehangolt és egységes kiépítését, valamint a szolgáltatás kölcsönös átjárhatóságának és folyamatosságának Európa-szerte való garantálását a tagállamok és/vagy a magánszektor nem tudja kielégítően megvalósítani, és ezért azok léptékük és hatásaik miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl a fenti célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EU egészére kiterjedő e-segélyhívó szolgáltatás kompatibilitásának, kölcsönös átjárhatóságának és folyamatosságának biztosítása érdekében a tagállamok legkésőbb 2015. október 1-jéig a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott előírásoknak megfelelően kiépítik a területükön a közbiztonsági válaszponatok infrastruktúráját, amelyre az e-segélyhívások – szükség esetén a nem vészhelyzeti hívások kiszűrése után történő – megfelelő fogadásához és kezeléséhez van szükség. Ez nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy sürgősségi segélyszolgálatukat a legköltséghatékonyabb és a saját igényeiknek a leginkább megfelelő módon szervezzék meg, ideértve azt is, hogy – különösen a manuálisan kezdeményezett e-segélyhívások esetében – kiszűrjék azokat a nem vészhelyzeti hívásokat, amelyeket az e-segélyhívási közbiztonsági válaszponatok nem tudnak kezelni.

2. cikk

A tagállamok legkésőbb 18 hónappal e határozat hatálybalépését követően jelentést tesznek a Bizottságnak e határozat végrehajtásának állásáról. A jelentésnek legalább a következőket magában kell foglalnia: azon illetékes hatóságok listáját, amelyek feladata értékelni, hogy az e-segélyhívási közbiztonsági válaszponatok működése megfelel-e a 305/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 3. cikkében felsorolt követelményeknek, az e-segélyhívási közbiztonsági válaszponatok felsorolását és földrajzi hatókörét, a megfelelőségi vizsgálatok leírását, valamint az adatok és a magánélet védelmét célzó rendelkezések ismertetését.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*